

med et Aktstykke, nemlig Anklageskriftet mod Karl Hansen, underskrevet af Jørgen Nielsen, hvori denne stempler Karl Hansens Handlinger som kriminelle. Det er Udgangspunktet for den Undersøgelse, hvis Resultat ligger i Finansudvalget. Nu siger det ærede Medlem, at den Undersøgelse, der fandt Sted i Landbrugsministeriet i Sommer, er et Udslag af Sundhed. Ja, det skal jeg ikke sige det mindste imod. Men hvorfor fik vi saa ikke denne Undersøgelse omtrent et Aar i Forvejen, da selve den Mand, der trængte mest til den for sin egen Skyld, Karl Hansen, Ankerstræde, anmodede Landbrugsminister Poul Christensen om at faa den Undersøgelse sat i Gang? Hvorfor kom den da ikke? Karl Hansen har oplyst i et Aktstykke, som ligger i Finansudvalget, at naar denne Undersøgelse ikke blev sat i Gang, beroede det paa, at den tidligere Landbrugsminister, der havde overgivet Klagen til Husmandsforeningernes Bestyrelse, sendte Sagfører Vilhelm Nielsen over til Bestyrelsesmødet og gjorde opmærksom paa, at Karl Hansen nu ingen Undersøgelse ønskede. Alt det vide de Herrer fra Aktstykkerne, der ligger i Finansudvalget, og de Herrer have tilstrækkelig Adgang til at overveje og afgøre, hvem der har været skaansom og hvem ikke, hvem der har haft Sans for Renhed i den offentlige Moral med Hensyn til at kræve Undersøgelse o. s. v. o. s. v. Altsaa Aktstykkerne ligger der, og de Herrer kunne studere dem lidt nøjere, og maaske der saa kunde være Anledning til at tage en samlet Diskussion op om hele dette Forhold en Gang ved Lejlighed.

K. M. Klausen: Jeg forstaar den højtærede Minister saaledes, at det Brev, den ærede Ordfører (P. T. Nielsen) oplæste, var ikke overraskende for ham. Er det ikke rigtigt? (*Landbrugsministeren* [Anders Nielsen]: Ikke saa overraskende; nej!). Den højtærede Landbrugsminister kendte Indholdet af det Brev, før det blev oplæst? (*Landbrugsministeren* [Anders Nielsen]: Det gjorde jeg!). Saa vil jeg spørge, hvor længe den højtærede Landbrugsminister har kendt denne Sag. For hvis det er et Forhold, han har været bekendt med i længere Tid, synes jeg, det havde været hans Pligt at komme til os i Finansudvalget og meddele os, hvad der er gaaet i Svang.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Jeg har ikke i længere Tid kendt Indholdet af dette Brev under den Forud-

sætning, at det kunde læses op her i Tinget.

Zahle: Jeg ved ikke, hvad det er for mystiske Antydninger, Ministeren stadig kommer med angaaende Karl Hansen-Affæren. Jeg har intet, og ingen af mine tidligere Kolleger som Ministre have noget som helst at skjule i denne Affære. Karl Hansen kom med et Anklageskrift, som straks af Landbrugsministeren blev videresendt til Erklæring af Husmandsforeningernes Hovedbestyrelse. Ganske vist bad han, saavidt jeg husker, et Par Dage efter om at faa Anklageskriftet tilbage, men det var da, saaledes som det staar for min Erindring, sendt til Husmandsforeningernes Hovedbestyrelse, og Sagen gik sin normale Gang.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Det var ikke noget Anklageskrift, Karl Hansen kom med, det var en Begæring om at faa sin Sag undersøgt. Men efter at saa det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) havde overgivet Sagen, ikke til Departementet i Landbrugsministeriet, hvor den hørte hjemme, men til Husmandsforeningerne, siger man, at den tidligere Landbrugsminister havde faaet en vis sikker Formodning om, at Karl Hansen egentlig ikke ønskede sin Begæring videre fremmet, og saa sendes Sagfører Vilhelm Nielsen af det ærede Medlem over til Bestyrelsesmødet, hvor man netop sad og drøftede det, som det ærede Medlem fra Ringsted (*Zahle*) urettelig kalder et Anklageskrift, men som var en Begæring, og han meddelte, at nu var det ikke til nogen Nytte at drøfte denne Sag videre, for Karl Hansen tog sin Begæring om Undersøgelse, ikke Anklageskriftet, tilbage.

Zahle: Ja, man kan kalde det en Begæring om Undersøgelse eller et Anklageskrift, det er ikke det, det kommer an paa. Det var en Begæring om Undersøgelse, underskrevet af Karl Hansen, og den var formuleret paa en saa underlig Maade, fordi Karl Hansen den Gang maa have været meget nervøs, at den i Virkeligheden var et Anklageskrift mod Karl Hansen selv og ikke noget andet. At dette skulde være forblevet i Departementet, som synes at være et Sted, hvor alt skal begraves efter den nuværende Landbrugsministers Mening, forstaar jeg ikke, men een Ting lærer jeg deraf, og det er, at den nuværende højtærede Landbrugsminister ikke ophører med at spørge Hus-